

مجریان سیما جقدر تا یک مانکن خیابانی فاصله دارند

■ **معصومه طاهری**

مدتی است برنامه‌های گفت‌وگو محور در شبکه‌های تلویزیونی به نسبت قبیل رواج بیشتری پیدا کرده است؛ رویه‌ای که گویا به دلیل شرایط مالی کنونی رسانه ملی راهکار مناسبی برای پر کردن آنتن محسوب می‌شود؛ در این برنامه‌ها به فراخور موضوعاتی که در نظر دارند مهمانانشان هم طیف وسیعی از سلبریتی‌هایی از دنیسای هنرمندان، سیاستمداران، ورزشکاران و… را شامل می‌شود و عمدتاً در بهترین زمانی که تلویزیون بیشترین بیننده را دارد به روی آنتن می‌روند و این یعنی تأثیر گذاری بالا.

آنچه در این میان مطرح است پوشش‌های نامتعارف و بعضاً عجیب و غریب مجریان تلویزیونی است که بیشتر به مانکن‌های خیابانی یا تبلیغ‌کننده برندهای پوشاک شباهت دارد تا اجراکننده برنامه تلویزیونی؛ کت و شلوارهای تنگ یا رنگ‌های تند و به اصطلاح جیغ که گاه دکمه‌های لباس به سختی بسته شده طوری که حواس مخاطب تلویزیونی بیشتر جلب این پوشش است تا حرف‌هایی که زده می‌شود؛ این در حالی است مجری به غیر از وظایف ناچور و شلوار پاره اجرایی و رعایت گفتار و رفتارهای متناسب در شأن مخاطب، باید در پوشش نیز دقت کند، زیرا زیر ذره‌بین نگاه میلیون‌ها مخاطب از افکار و گروه‌های مختلف است و قرار نیست به نام رقابت با شبکه‌های ماهواره‌ای و برنامه‌های آنها برای جذب به هر رنگ و قالبی درآید!

گاه اینطور به نظر می‌رسد که عوامل ناظر تنها به این که فردی آستین لباسش بلند باشد و یقه‌های پوشیده داشته باشد حساس هستند و دیگر کاری به چگونگی لباس مجری‌ها و عوامل جلوی دوربین ندارند. لباس‌های گران قیمت و متنوعی که به خصوص سرای مجریان روتین

شبهانه و متناسبی بیشتر جلوه می‌کند نشان از اوج مصرف‌گرایی و تجمل‌گرایی این طیف دارد که در کنار آن چنین سبکی را به مخاطب می‌لقا می‌کنند. چند سال پیش مجری‌ها جولی می‌گفت برای رفتن جلوی دوربین در اجرای برنامه تلویزیونی مجبور شده کت و شالواری ۱۷ میلیونی با قرض تهیه کنیم تا ظاهری آراسته و موجه داشته باشیم! و این تازه هر مربوط به چند سال قبل است که تب تنوع‌طلبی و خودنمایی سلبریتی‌ها به این تندی و داغی نبود.

وزیر ارشاد در اختتامیه جایزه کتاب سال مطرح کرد

انقلاب بانویسندگان به دنیا آمد و کتاب‌ها خیابان‌ها را پر کرد

وزیر ارشاد در اختتامیه جایزه کتاب سال گفت: انقلاب بانویسندگان به دنیا آمد و کتاب‌ها خیابان‌ها را پر کرد، از سوی دیگر، خیابان‌ها در انقلاب با کتاب‌ها پر شد. یادمان هست پیاده‌روهای خیابان‌های تهران و دیگر شهرهای کشور ملو از کتاب بود. این مقام مسئول در وزارت ارشاد ضمن بیان اینکه انقلاب در یادآوری خود به کتاب نیازمند است، گفت: انقلاب برای یادار ماندن همانند دوره تاسیس نیازمند کتاب است، کتاب‌ها نقطه اتصال ما به علم، فرهنگ، هنر و دین هستند. توسعه اجتماعی کشور ما با کتاب پیوند عمیقی دارد، کتاب چون ذخایر نفت خام است که با پتروشیمی از ذخیره طلایی فراوری می‌شود و در نهایت کتاب، به علم پیشران تبدیل می‌شود.

وزیر ارشاد تصریح کرد: در این فراوری، کتاب تبدیل به فرهنگ خلاق، هنر بویا و دین عالمانه و نه عامیانه می‌شود، اما اگر می‌خواهیم توسعه یادار و تکامل ژرف‌نگر داشته باشیم، باید به کتاب ایران از معدود انقلاب‌های جهانی بود خوب توجه کنیم، چراکه نیازمند آنیم.

صالحی‌به کتاب‌خوان بودن حرفه‌ای رئیس‌جمهور استعفا را کرد و گفت: امیدوارم دولتی‌دوازدهم به ریاست ایشان بتواند بیش از گذشته به حوزه فرهنگ مکتوب توجه کند، امنیت فکری و روانی پدیدآورندگان و منزلت پدیدآورندگان تفکر را بیش از گذشته ارج نهد و به اقتضای مسائل معیشتی پدیدآورندگان پر کردند، از سوی دیگر، خیابان‌ها در انقلاب

فرهنگ‌روز

سرویس فرهنگی ۸۸۴۹۸۴۶۶

نگاهی به حضور موفق حاتمی‌کیا در جشن ۴۰ سالگی انقلاب با فیلم «به وقت شام»

به وقت شام، به وقت انقلاب

■ **جواد محرمی**

انقلاب اسلامی امسال ۴۰ساله می‌شود. در این چهلمین سالگرد انقلاب ابراهیم حاتمی‌کیا با فیلم «به وقت شام» انقلابی در سینمای ایران به پا کرده است. حاتمی‌کیا جزو معدود فیلمسازان ایرانی است که به طور معمول در آثارش برای سینما و مخاطباتش کم نمی‌گذارد. این کم نگذاشتن به روحیه و منش فکری و اعتقادی او بازمی‌گردد. او یک انقلابی است. یک انقلابی هر جا که باشد کارش را خوب انجام می‌دهد.

به وقت شام حاتمی‌کیا فیلمی خوش‌ساخت، سرگرم‌کننده و استاندارد است. اثری فراتر از سینمای ایران که قطعاًمی‌توان آن را در بسیاری از جنبه‌ها با بلاک بااسترهاي روز جهان مقایسه کرد. اینکه او می‌تواند در سینمای ایران با همه کمبودهایی که از آن خبر داریم دست به خلق اثری تا این حد استاندارد بزند خودش می‌تواند موضوعی پژوهشی باشد. به طور قطع خیلی‌ها در حال تماشای بسیاری از بخش‌های فیلم به وقت شام با خود گفته‌اند که او چطور توانسته چنین صحنه‌هایی را بسازد.

آخرین ساخته ابراهیم حاتمی‌کیا مشحون از پلان‌ها و سکانس‌های اکشنی است که واقعاً خوب از کار درآمده‌اند. اکشن همان لفظی است که طرفداران سینمای جشنواره‌ای و فلاکت از شنیدن آن به اصطلاح کبیر می‌زنند و لب به ناسزاگویی باز می‌کنند چرا که اگر فکر باشد سینما در ایران زیاد دیده گرفته شود آن وقت خیلی‌ها باید در دکان دونبشان را تخته کنند.

کارگردانی حاتمی‌کیا مانند همیشه با لاتوز از سطح کار دانی سینمای ایران است. در اغلب سکانس‌ها پلان‌های فیلم پرزحمت به وقت شام از قبل اطلاعاتی درباره نمایشاتشانید به طور قطع حتی حدس هم نمی‌توانید بزنید که در حال تماشای فیلمی ایرانی هستید.

■ **به وقت شام، به وقت انقلاب**

این دوره از جشنواره تعداد آثار مرتبط با مفاهم انقلاب اسلامی کم نیست اما به وقت شام را باید انقلابی‌ترین و مرتبط‌ترین اثر جشنواره امسال محسوب کرد. فیلمی جسورانه دربراره فتنه سوریه و داعش.

ابراهیم حاتمی‌کیا در این فیلم توانسته به خوبی فضای فکری و رفتاری داعش را ترسیم کند آن هم به شیوه‌ای کاملاً سینمایی و به‌روز. به وقت شام در به کار بردن صحنه‌های اکشن و جلوه‌های ویژه مهیبه‌کننده فیلم سینمایی «امپراطور جهنم» از تصمیم پروریز شیخ طادی برای ساختن فیلمی درباره افراط‌گرایی در ایران خبر داد. محمد خزاعی تهیه‌کننده امپراطور جهنم در نشست رسانه‌ای این فیلم سینمایی که با حضور عوامل این فیلم و اصحاب رسانه در پرسش‌وسینمایی ملت برگزار شد با بیان اینکه شش سال پیش فیلمنامه‌ای را به شیخ طادی پیشنهاد داد، در قرار بود برای تلویزیون باشد، گفت: آن فیلمنامه را به سازمان‌های مختلف پیشنهاد دادیم که چهار سال جوابی ندادند. گفتند به لحاظ شرایط دیپلماتی در دست نیست که ساخته شود. ۲۷ بار این فیلمنامه بازنویسی شد که آقای شیخ طادی گفتند خسته شدم و نمی‌خواهم فیلم استراتژیک بسازم. در نهایت چند نفر از دوستان کمک کردند تا فیلم ساخته شود. سرداری نقدی هم کمکمان کرد.

به گفته خزاعی البته دوستان سال فیلم آن را قربانی کردند. آقای افروز جقدر مگر سینما را می‌شناسند؟ مگر جلوبهای ویژه را می‌شناسند؟ دوستانی که باعث شدند صحنه‌های فیلم حذف شود، باید بگویم که آسوده بخوابید که فیلم ختنی شده است. جقدر باید ملاحظه کرد؟ نتیجه نهایی این فیلم خنثی شد. خزاعی گفت: آقای شیخ طادی در مورد افراط‌گرایی در ایران هم فیلم می‌خواهد بسازد. اگر به دنبال نمادهای فیلم بروید چیزهای زیادی را متوجه خواهید شد.

■ **کار فیلمساز پیش‌بینی آینده است**
شیخ طادی، کارگردان فیلم در ادامه گفت: اینجا هر چه بگویم که سانسور

ویژه میدانی و بصری فیلمی بی‌تظیر در سینمای ایران محسوب می‌شود. فیلمی درگیرکننده که مخاطب را از ابتدا تا انتها روی صندلی‌ها میخکوب می‌کند. تکنیکی که حاتمی‌کیا در این فیلم به کار برده به طور قطع سینمای ایران را چند پله به جلو پرتاب می‌کند. انتظاری می‌رود که به وقت شام بتواند نظر هیئت داوران را جلب کند؛ البته تمایزات فیلمسازان نامدار ایران خاتمان‌سوز می‌سود.

اما در این میان معدود سینماگرانی هم بودند که اسیر تئوری خودباختگی در سینماشنند و راه‌خود را رفتند. حاتمی‌کیا اگرچه از همان اتفاق مشابه آن در واقعیت تمایل به تسلط بر فن و تکنیک سینما را مشاهده کرد ولی از فیلم «بچ» به این طرف راه دشواری را آغاز کرد و تجربیات جدیدی را در سینمای ایران تجربه کرد. تجربه‌هایی که نیاز به اعتمادبه‌نفسی عظیم داشت. او این راه را آغاز کرد و فیلم به فیلم جلو آمد

و رویا پرداززی در سینما را از خود دور کنیم و حالا در به وقت شام دست به خلق اثری زد که سینمای ایران را فرسنگ‌ها به جلو

رود و به وقت شام، به وقت انقلاب

■ **تقابل دو رویکرد**

وقتی از استانداردهای سینمایی حرف می‌زنیم دقیقاً از چه چیزی حرف می‌زنیم؟ زمانی عده‌ای از مدیران سینمایی جمهوری اسلامی به جوانان این کشور القا کردند که ما نمی‌توانیم فیلم استاندارد بسازیم چون همان امکانات نداریم یا علمش را نداریم پس بهترین کار این است که فکر

و رویا پرداززی را بسپاریم به هالیوود. آنها کارشان را بکنند و ما هم کار خودمان

شود شاید برای شما قانع‌کننده نباشد. باید در مورد چیزی که هست صحبت کرد. این فیلمی که دیدید اشکال دارد. عنصر آب در فیلم به عنوان معرفت و نمادسازی این شکلی مطرح نیست، بلکه مسجدی را که در فیلم می‌بینید از بین می‌برد. شیخ طادی ادامه داد: ما به من می‌گویید که چرا فیلم سفارشی می‌سازید؛ در صورتی که چنین جایی وجود ندارد. بلکه این من هستم که سفارش می‌دهم. باید بروم و بگویم که چرا خوابید؟ ناموس ما را می‌برد. باید کار استراتژیک کرد و کلی هم برایش امیدوارم دل‌مشغولی‌های سیاسی از سینما فاصله بگیرد. یک هنرمند فرزند زمانه خودش است. نباید هنر و هنرمند را ابتر کنیم. آقای شیخ طادی دست به یک افشاگری بزرگ در این اثر زد. ای کاش می‌گذاشتند کارش را انجام دهد. این فیلم اثری برای تمام مردم آزادی‌خواه بشریت است. در فیلم یک نسل‌کشی اتفاق می‌افتد. یادمان باشد کسانی که دنبال آقایی در جهان هستند بیکار نمی‌نشینند و بعد از داعش کار دیگری خواهند کرد. امیدوارم اجازه دهند ما در کشور خودمان کارمان را

برتاب کرده است. البته طبیعی است که دین این پیشرفت برای خیلی‌ها خوشایند نباشد. برای همین هم هست که روحیه ما می‌توانیم حاتمی‌کیا نباید تبدیل به یک الگو در سینمای ایران شود. اگر الگوی حاتمی‌کیا دست برتر باشد آن وقت مدرسه به اصطلاح ملی سینما و بودجه‌هایش و نیز سینمای جشنواره‌های معطوف به غرب خود به خود بساطش جمع می‌شود.

■ **ما می‌توانیم سینمایی**

اما آخرین ساخته ابراهیم حاتمی‌کیا مشحون از صحنه‌های اکشنی است که حتی نزدیک شدن به مختصات آن به مخیله آدم‌های خودباخته سینمای ایران هم خطور نمی‌کند. منظور از خودباخته همان آدم‌هایی است که اساساً اعتقاد دارند ایرانی‌ی جماعت نباید خودش و توانمندی‌هایش را زیاده‌جویی و از سسطحی فراتر ببیند. فکر کردن و کار کردن کار ایرانی‌ی جماعت نیست بلکه دیگری هستند که برای ما و به جای ما فکر و البته کار هم می‌کنند. این همان تفکری است که برای مثال اقتصاد ایران را به لبه پرتگاه نزدیک کرده است. وقتی تفاوت‌های سینمای حاتمی‌کیا با دیگران بالا برود طبیعی است که عده‌ای احساس خطر کنند. چون حاتمی‌کیا حقیر بودن و ناتوان بودن خیلی‌ها را با آتارش آشکار می‌کند. وقتی نمی‌توان به او رسید راهی جز تخریب و مسخره کردن نمی‌ماند

هرچند اگر کمی منصف باشی باید به حقیقت اعتراف کنی. سینمای حاتمی‌کیا برای خیلی‌ها یک خطر محسوب می‌شود. او توان ساخت آثار بیگ‌پروداکشن را دارد. خیلی‌ها بودند که بودجه‌های کلان گرفتند و آثار بی‌ارزشی ساختند که حتی رنگ ایران هم به خود ندید یا اگر دید در گیشه با شکست مواجه شد اما حاتمی‌کیا هنوز هم فیلم‌هایش می‌فروشد. او همچنان برخلاف تمايلات فیلمسازان نامدار ایران سرحال و قیراق است. هنوز هم مردم بلبت می‌خرند و بسزای دیدن فیلم‌های او به سینما می‌روند. این وضعیت برای آنهايي که جامعه‌ی فرهنگی ما را بینند و از دیدن حاتمی‌کیا در قطب مخالف خود حرص می‌خورند تقریباً یک ترازوی کامل است. این برای خیلی‌ها هم بزرگی است که حاتمی‌کیا یافته با این سطح توانایی در سینما عنوان کند که من

سرباز نظام و کشورم هستم. ایرادگیری بی‌اسرائیلی دقیقاً در چنین وضعیتی سر و کله‌شان پیدا می‌شود.

اختتامیه ویژه برنامه روز فرهنگ برگزار شد

فرهنگ عامل پیروزی در دفاع مقدس بود

■ **هادی عسگری**

رئیس سازمان فرهنگی – هنری شهرداری تهران در آیین اختتامیه تجلیل از فرهیختگان حوزه فرهنگ که در ایام‌الله دهه فجر برگزار شد، فرهنگ را عاملی برای پیروزی در هشت سال دفاع مقدس عنوان کرد.

محمود صلاحی، رئیس سازمان فرهنگی – هنری شهرداری تهران، در این مراسم که در فرهنگسرای اندیشه برگزار شد، با تبریک فرا رسیدن دهه فجر و آغاز جشن‌های ۴۰ سالگی انقلاب اسلامی، گفت: انقلاب زمانی پیروز شد که همه دنیا به این باور رسیده بودند که بدون آنکه به شرق یا غرب، نمی‌توان کاری کرد و انقلاب اسلامی بدون اتکا به این دو قطب امکان پیروزی ندارد. باور پیروزی وجود نداشت و امام این باور را به وجود آورد.

صلاحی با اشاره به شرایط جهانی در زمان پیروزی انقلاب در کشورمان گفت: وقتی دو قدرت جهانی آمریکا و شوروی تمام امکانات خودشان را هم بسیج می‌کردند تا با انقلاب مبارزه کنند، شاه هم تا جایی که می‌توانست آدم کشت؛ ما ۷۰ هزار نفر کشته و ۲۰۰ هزار مجروح داشتیم.

وی ادامه داد: فرهنگ هویت ماست؛ البته هویت ما هم ناشی از فرهنگ است. همه فرهیختگی یک جامعه به فرهنگ وابسته است، همه فرهنگ ملت هم به فرهیختگی است. همه چیز را ما با فرهنگ می‌سنجیم.

صلاحی با مقایسه جنگ‌های تاریخی ایران از ۲۰۰ سال پیش تا دوران دفاع مقدس و شکست‌های ایران در آن جنگ‌ها، تأکید کرد: چیزی که باعث پیروزی ما در دفاع مقدس شد، سلاح نبود، فرهنگ بود. به عنوان کسی که از روز اول تا روز آخر در جنگ بودم، می‌گویم که سلاح عامل پیروزی ما نبود؛ ما نه هواپیمای پیشرفته داشتیم نه بمب. ما در دفاع مقدس با فرهنگ دفاع و فرهنگ شهادت پیروز شدیم. فرهنگ که در کربلا، امام حسین(ع) هم با همین فرهنگ با به میدان گذاشت.

رئیس سازمان فرهنگی – هنری شهرداری تهران گفت: فرهنگ دفاع و شهادت جا افتاد و از کشور ما در هشت سال جنگ چیزی کم نشده؛ اگر این فرهنگ مدیریت در کشور جا بیفتد، بسیاری از مشکلات ما حل می‌شود. ترافیک هم با فرهنگ رفق می‌شود که اگر هوأ آلوده بود، با ماشین شخصی بیرون نیایم.

صلاحی با تأکید بر اینکه فرهنگ زیرشاخه همه امور است، گفت: نوروز یک فرهنگ خوب است؛ فرهنگ نو شدن، نظافت، دید و بازدید، عیادت از بزرگان و خانواده. منظور ما از فرهنگ این است؛ که اگر تقصی هست با فرهنگ جیرانش کنیم. در دانشگاه‌ها و منابر و تریبون‌ها و مؤسسات پژوهشی باید به دنبال فرهنگ مدیریت باشیم تا همه بدانند هر میز مدیریتی، سا خون ده‌ها شهید پر یا شده و مدیران ما به فکر خودشان و سفر خارجی… نباشند.

■ **باید حقیقت انقلاب را**

با تفکر به هویت انقلاب ببینیم کرد

حجت الاسلام حسن ناصری‌پور، معاون فرهنگی سازمان فرهنگی – هنری شهرداری تهران نیز در این مراسم در سخنانی با اشاره به اینکه باید حقیقت انقلاب را با تفکر به هویت انقلاب تبیین کرد، گفت: قرآن دو نکته مهم را به ما یاد آوری می‌کند؛ اول اینکه ذکر، هرریف تفکر آمده است، یعنی در رباب تفکر، باید قیادی تأمل کرد. اهالی علم معتقدند جدی‌ترین تفکر زمانه ما این است که ما با تفکر بیگانگیم. آدم‌هاییکه علم و فلسفه به خودی خود تفکر نیستند، محاسبه هستند.

معاون فرهنگی سازمان فرهنگی – هنری گفت: اگر هویت اصلی را نسبت به انقلاب، نسبت به حقیقت انقلاب متفکرانه به نسل‌ها، توسط جامعه فرهنگ اعطا نکنیم، محل انحراف است. سه قیام در عالم داریم؛ قیام فاطمی، قیام حضرت اباعبدالله‌الحسین(ع) و قیام مهدوی؛ آنهایی می‌توانند در قیام مهدوی حرکت جامعی انجام دهند که در قیام اول را درک کرده باشند. وی افزود: اگر از ناحیه فردی به عنوان مسئول، خطایی نسرمی‌زند، این خطا به اصل و هویت انقلاب بر نمی‌گردد، باید به خود مسئول برگردد. خیلی وظیفه ما در چهلمین سال انقلاب سنگین است؛ و در سازمان فرهنگی – هنری، ریاست این سازمان تمام برنامه‌های سال ۹۷ را مختص چهلمین سال انقلاب قرار داده‌اند. این اتفاق ضروری است که هیچ چیزی به آن نمی‌رسد. ناصری‌پور گفت: اگر خودمان را به اصل و اساس انقلاب مدیون می‌دانیم، سال آینده را باید سال جهاد بدانیم؛ با دانستن ما، روایت، با نقاشی و با استفاده از تمام ابزار رسانه‌های جمعی و شبکه‌های اجتماعی باید برای این مهم تلاش کنیم.